

Slagelse til Næstved med en Sidebane til Skjelsør.

(Fællesudvalgets Betænkning og Indstillinger findes i Tillæg B.)

Formanden: Til Forhandling foreligge Indstillingerne fra Fællesudvalget, som jo naturligvis ere refererede til hvert Lovforslag og refererede forskjelligt til Folkethingets Affattelse og til Landstingets Affattelse. Det, der foreligger her for Landstinget som Grundlag, er Lovforslaget i den Skikkelse, det har faaet tidligere her i Landstinget, og det er de Vædringsforslag, som ere stilledes hertil, som nu skulle komme til Afgjørelse her i dette Thing. Disse bliver der først at stemme over, og naar det kommer til Afstemning, saa maa de Herrer, som ville følge Afvigelse fra den tidligere Affattelse, selvfølgelig stemme imod den tidligere Affattelse, altsaa for Vædringsforslagene og omvendt; det giver sig af sig selv.

Ordføreren (Sue): Jeg skal ganske kort beklage, at det ikke lykkedes i det Nattemøde, vi have afholdt, at komme til Enighed. Der blev stillet forskjellige Mæglingsforslag og Landstingets Medlemmer viste deres Villighed til at komme Folkethinget i Møde derved, at man endog fra flere Sider var villig til at opgive Sjællandsbanen foreløbig og tage den Bane, som alle Parter være enige om at bygge paa Sjælland, altsaa den Bane, som nu ligger for. Fra Folkethingets Side blev Sammenkoblingen fastholdt, saa at man altsaa ikke kan bygge denne Bane, skjøndt Alle ere enige, fordi man ikke kan blive enig om Banen oppe i Sjælland. Jeg tillader mig at anbefale Thinget at fastholde den Afstemning for Skjelsør—Slagelse Banens Vedkommende, som er fastholdt her ved sidste, ved eneste Behandling.

Breinholt: Det turde maasse være mig tilladt som Medlem af Fællesudvalget med et Par Bemærkninger at forklare min Stilling til de foreliggende Indstillinger. Ingen af dem har jeg kunnet slutte mig til, fordi de hver især vilde føre til en Afgjørelse, hvortil efter mit Skjøn hele denne Jernbanesag efter sin foreliggende Stilling langt fra er moden. Det oprindelige Regeringsforslag, til hvilket jeg altid har skilt mig høist sympatetisk, og hvis ubetingede Fastholden jeg næsten kunde have været tilbøielig til at sige havde bragt Sagen til en Afslutning — dette Regeringsforslag, siger jeg, er under Behandlingen i det andet Thing blevet saa forandret, at jeg

vilde beklage, om man nu traf en Afgjørelse af dette Spørgsmaal. Ikke alene ere de af Regeringen oprindelig foreslaaede Linier undergaaede en grundig Omkalfatring, en meget betydelig Udvidelse med Tilknøtning af en Sidebane, men ogsaa det vigtige Spørgsmaal om Tilskudet er havnet i et vist overordentlig betænkeligt Princip, ikke at tale om, at selv det af Regeringen foreslaaede Anlægssystem er forandret og maasse ogsaa i tvivlsom Retning. I Betragtning af Sagens almindelige Betydning og i Betragtning af den varme Interesse, som jeg personlig — og jeg tør vel tro, at mit Arbejde i denne Sag vidner derom — nærer for denne Sag, skulde jeg, om end ikke med Glæde, saa dog med en god Villie, have været tilbøielig til at bøje mig og underordne min personlige Anskuelse, saasnart der om denne Sag kunde have været opnaaet Enighed. Da dette imidlertid ikke er Tilfældet, vil det næppe forundre Nogen, at jeg fastholder mit Standpunkt, det Standpunkt, jeg i Gaar gav et fyldigt Udtryk i mit Forslag til en motiveret Dagsorden. Efter de Erfaringer, det sidste Døgn har bragt, og som jeg tillod mig bestemt at bebude, turde jeg vel haabe, at ikke saa aerede Medlemmer, maasse ogsaa selve den høit aerede Indenrigsminister, fuldt ud ville forstå, om end ikke de le min Opfattelse, den nemlig, at denne Sag med sine indviklede og til min store Beklagelse ikke lidet forviklede Forhold ikke er moden til en Afgjørelse, det være sig i den ene eller den anden Retning, hvad enten man tager den ene eller den anden af de os foreliggende Indstillinger. Jeg skal derfor afholde mig fra at stemme for nogen af dem.

Madsen: Ogsaa jeg beklager, at der ikke er opnaaet Enighed i Fællesudvalget om den foreliggende Sag, og jeg skal tilføie, at da der ikke er opnaaet noget Resultat, havde jeg ønsket, at man var bleven fri for denne nye Behandling af Sagen her i Thinget, fordi det er unyttigt. Det er jo en femte Behandling, vi nu ere inde paa. Jeg havde derfor ønsket, at Fællesudvalget havde sluttet sit Arbejde med at afgive Erklæring om, at der ikke kunde opnaas Enighed. Dette er ikke sket, og Sagen foreligger nu for femte Gang her i Salen. Der er ingen Anledning til at komme ind paa de Forslag, der nu ligger for, eller paa de Vædringsforslag, som ere gjentagne her saa ofte, og jeg har intet Nytte at tilføie i saa Henseende. Jeg skal derfor kun ganske kort tillade mig at anbefale, at der stemmes for Vædringsforslagene under Nr. 9, 10 og 11.